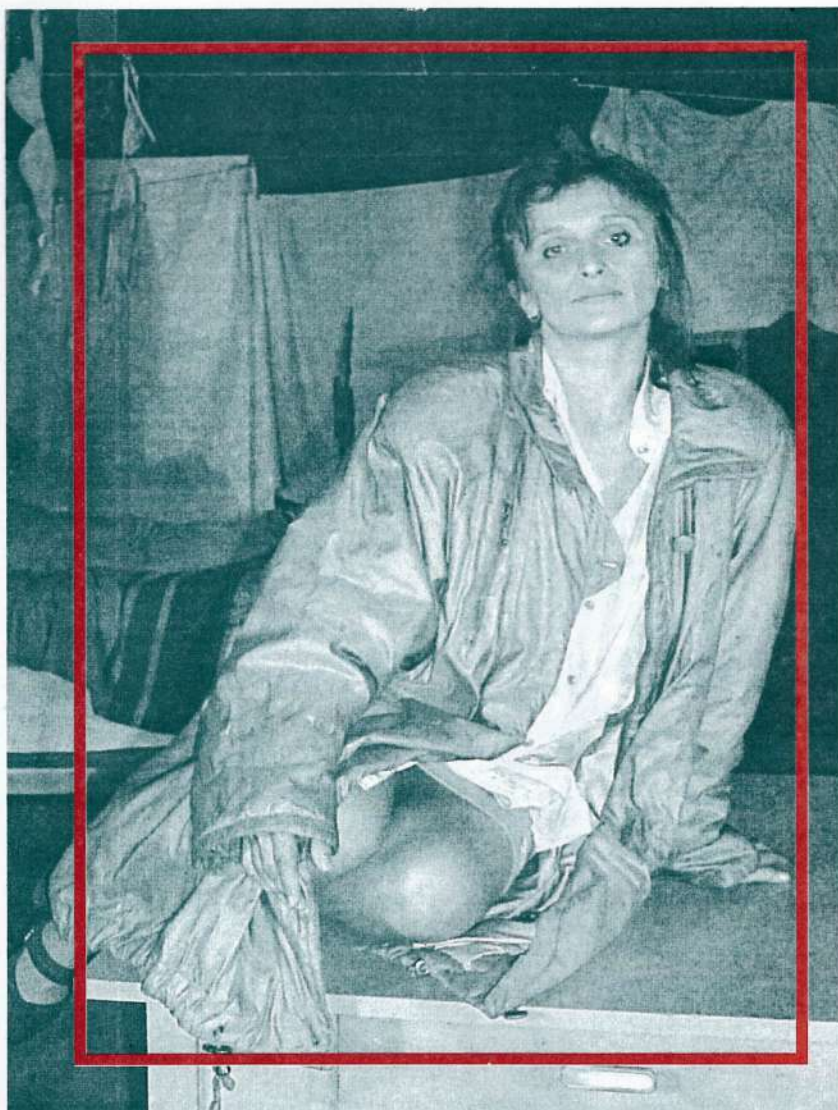
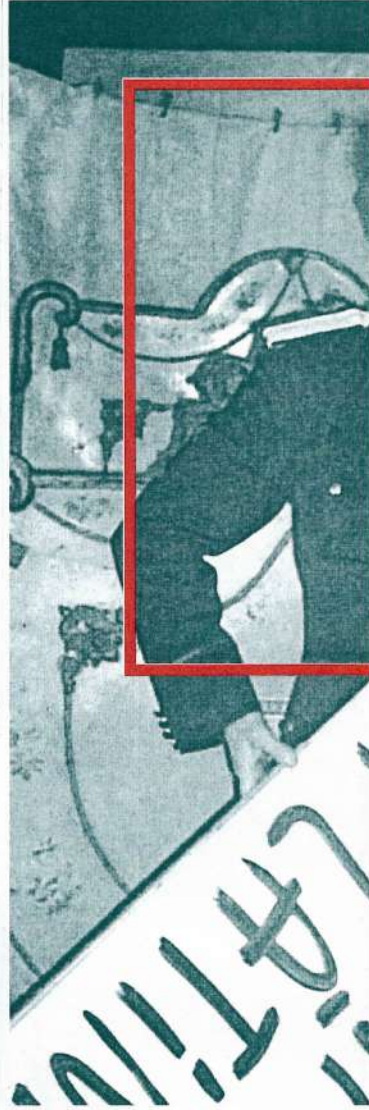

Antonia: „Și-n amintirea acestei minuni dumnezeiești, de Sf. Evlampia, toate femeile își umplu burta ca și cum ar fi gravide”.

Margherita: „Aș fi vrut să fiu și eu cu tine acolo. Abia am ce să-i pun pe masă bărbatului meu”.

Polițistul: „Nu o să n

COINCIDENȚE ȘI COMPLICITĂȚI

Viața, în general, și cariera unui artist în particular, ne oferă privilegiul unor coincidențe fericite pe care, dacă știi să le exploatezi, poți să le transformi în rezultate artistice cu caracter de excelență.

Acest sentiment îl trăiesc eu, în fața proiectului încă nefinalizat, cu piesa lui **Dario Fo**. Textul, de o savoare și amară pasionalitate totodată, oferind seducătoare distilate de râsu' - plânsu'; un autor genial care are știința de a transforma clovneria în contestație și parodia în tragic; o regizoare, în speță Ada Lupu, de o disponibilitate umorală și estetică care sfidează separarea genurilor, de o tulburătoare seducție și inocență, în ciuda exploziilor energetice pe care le induce în actori; un rafinat și spiritual traducător, el însuși un dramaturg special și consacrat, mă refer, evident, la Horia Gârbea și, nu în ultimul rând, bucuria nedisimulată și emoția reîntâlnirii unui mare artist plastic, o conștiință morală și artistică, un mare prieten al Ploieștiului și al Teatrului, scenograful Vittorio Holtier.

Toate aceste personalități, în ciuda marilor și fireștilor deosebiri de personalitate și individualitate artistică, printr-o **coincidență**, au creat și creează, într-o nerostită dar subtilă **complicitate**, momente de teatru modern inteligent, asigurând unei inspirate echipe actoricești compusă din Mihai Coadă, Carmen Ciorcilă, Karl Baker, Roxana Ivanciu și, mai ales, uluitorul actor cu o mie de fețe, alintat de întreaga lume teatrală ca „Țăcă” Cojocaru, partituri și oportunități unice de investigare a surselor, temeiurilor și tehnicii comicului modern.

Asistând, chiar dacă fragmentar, la câteva momente din laboratorul intim de creație al acestui spectacol, nu îți poți reprimă vestitul adagiu:

„Heureux celui qui comme Ulysse a fait un long voyage...”

Lucian Sabados

SCURT TRATAT DESPRE SUPRAVIEȚUIRE

Spectacolul nostru este despre SUPRAVIEȚUIRE, despre supraviețuirii sărăciei, foametei, politicii și chiar religiei, supraviețuitori pasionați, aventuroși și neobosiți, care speră să atingă răgazul emoțional de a spune „Te iubesc!”

Dezorientarea, distorsionarea imaginilor interioare și exterioare, grotescul vieții, politicii, religiei, blochează omenia. Ce va fi? Ce ne așteaptă?

Piesa a fost scrisă cu 30 de ani în urmă, provocată de o situație politică, într-o atitudine satirică și astăzi în 2000.... este modernă.

Am emoții și îmi pun mie însămi toate întrebările la care acest text ne cere să răspundem IMEDIAT.

Ada Lupu

TEATRUL „TOMA CARAGIU”PLOIEȘTI

Stagiunea 2000-2001

Prezintă în premieră națională
COMEDIA POLITICĂ

N-AVEM BANI, NU PLĂTIM !

de

DARIO FO

laureat al Premiului Nobel pentru literatură în anul 1997

Versiunea românească: **HORIA GÂRBEA**

Distribuția: (în ordinea indicată de autor):

ANTONIA	- CARMEN CIORCILĂ
MARGHERITA	- ROXANA IVANCIU
GIOVANNI	- MIHAI COADĂ
POLIȚISTUL	
INSPECTORUL	CONSTANTIN COJOCARU
SERGEANTUL	
LUIGI	- KARL BAKER

Regia artistică:

ADA LUPU

Scenografia:

VITTORIO HOLTIER

Regia tehnică:
VIOREL FRÂNCU
Sunet:
VASILE MIHĂILĂ

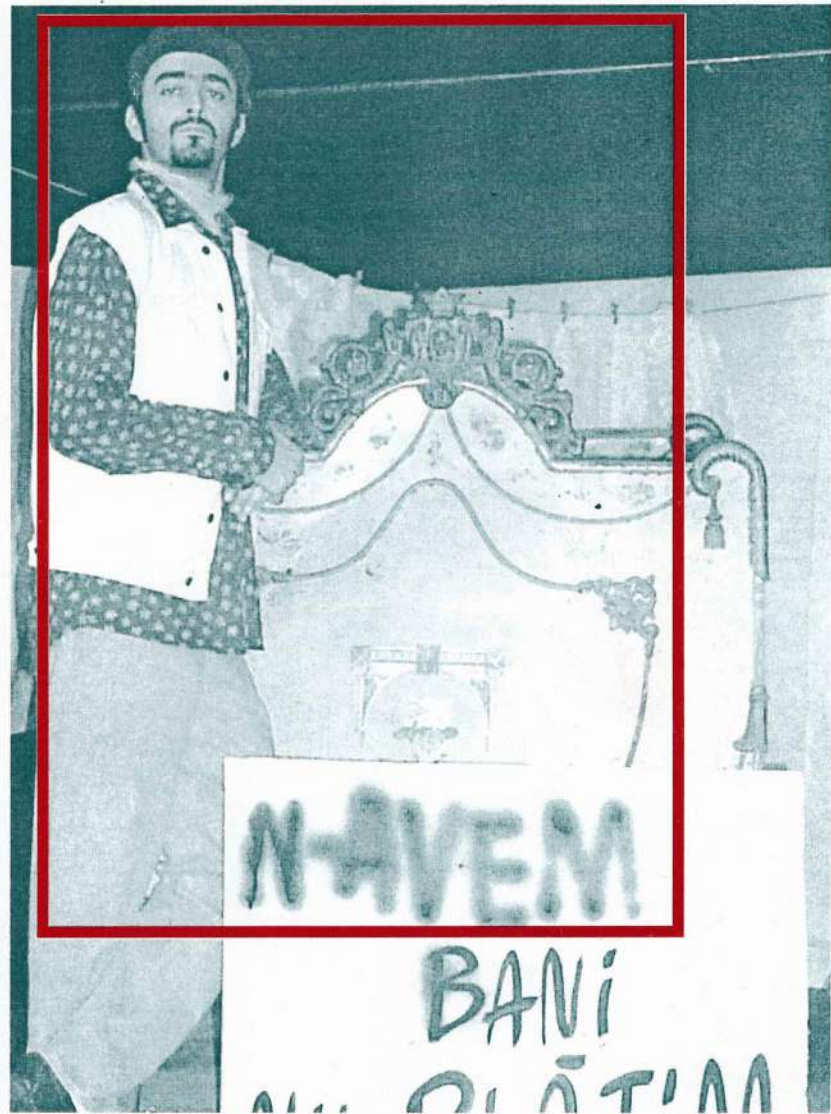
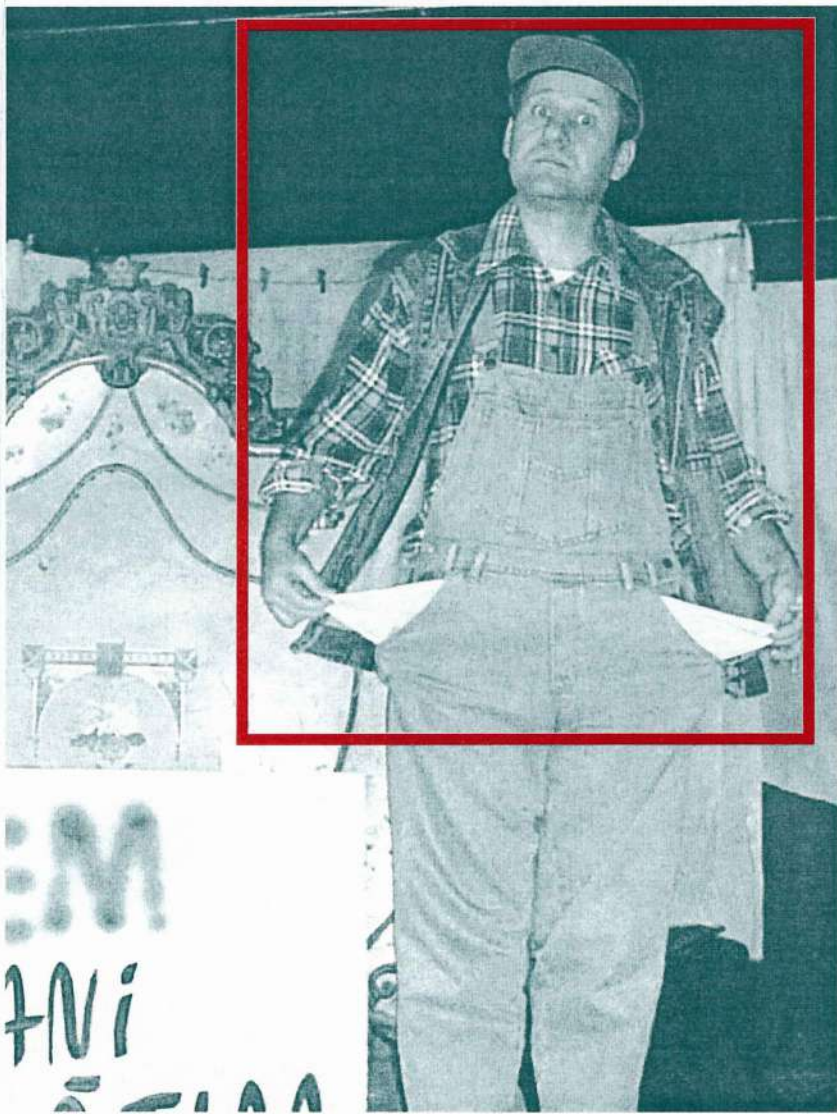
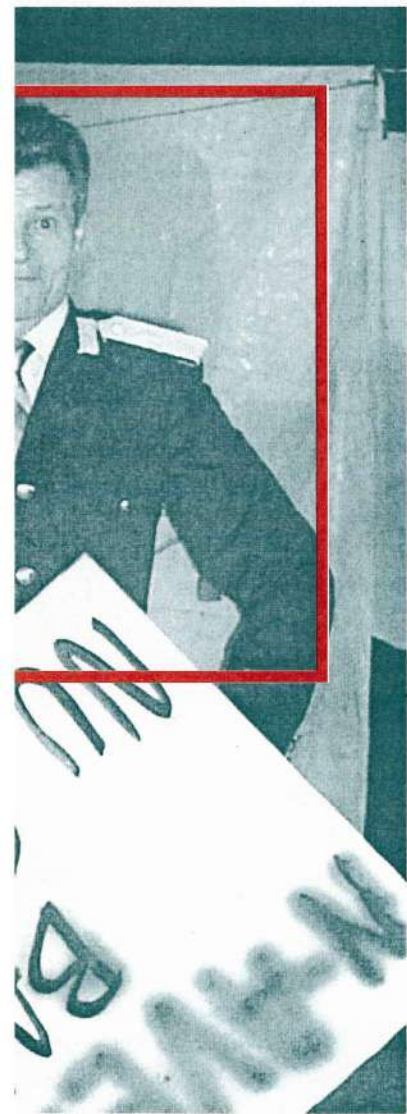
Pictură:
IULIAN TASICĂ
Șef producție:
Ing. DRAGOȘ BADEA

Sufleor:
INA MARINESCU RĂDUCU
Lumini:
Ion MARIN și Ion CREȚU

Cabiniere: Ana Soare, Sanda Cărlan; **Recuzită:** Mihaela Iorga, Constantin Crăciun; **Mașinist șef:** Cristian Nedea; **Mașiniști:** Mihai Nicu, Gheorghe Necula, Nicolae Nicolaescu, Doru Anghelescu, Constantin Ionescu, Răzvan Băltărețu, Mihai Gheorghe; **Croitorie femei:** Steluța Anuș, Rodica Popoiag, Niculina Cismaru, Marilena Dumitru; **Croitorie bărbați:** Dumitru Ristulescu, Nicolae Paraschiv, Nicolae Corcodel; **Mecanici:** Dan Ciurea, Andu Zincă; **Tâmplărie:** Alexandru Dinu, Mihai Vasile, Gheorghe Frecățeanu, Doru Mocanu.

Realizarea programului: texte Horia Gârbea; imagini digitale: Florin Negoescu concepția grafică: Vittorio Holtier

DIRECTOR GENERAL AL TEATRULUI: LUCIAN SABADOS

când și cum vreți voi”.

Giovanni: „Habar n-aveam că stăm nouă luni în saramură!”

Luigi: „Lasă baloanele de oxigen și cezarienele automate... unde e obstetrica aia! Unde-i nevastă-mea?”

SĂ FIM REALIȘTI?

Teatrul „Toma Caragiu” e generos cu spectatorii săi, oferindu-le în premieră națională una dintre cele mai cunoscute piese ale lui **Dario Fo**, dar care, printr-un mister, n-a fost încă tradusă în limba română. M-am simțit cât se poate de onorat să traduc textul unui mare dramaturg al vremurilor noastre, dar, de la prima pagină, am simțit și o mare plăcere.

Piesa lui **Dario Fo** este o comedie spumoasă și absurdă, care vorbește despre o realitate dură, printr-o parabolă excelent articulată. Piesa este o utopie sarcastică și, scrisă în 1974, se potrivește foarte bine cu multe lucruri pe care, cu întârziere firească, le trăim și noi astăzi.

Pentru versiunea românească am ales un titlu care trădează puțin originalul, dar îl face mai lesne inteligibil în limba noastră. Mi-am permis și o ușoară notă de actualizare și localizare, care să permită spectatorului să guste mai bine comicul savuros și ironia nimicitoare ale maestrului. Am utilizat pentru traducere atât textul original, cât și o versiune englezească, care mi-a folosit foarte mult în marcarea unui „ritm anglo-saxon” specific anului 2000.

În afară de bucuria de a traduce din **Dario Fo**, spectacolul ploieștean cu piesa **N-avem bani, nu plătim !** mi-a oferit-o și pe aceea de a lucra cu regizoarea Ada Lupu, de ale cărei sugestii, așa cum era normal, m-am folosit în frazarea textului. Mi-a fost cu atât mai ușor, cu cât stilul Adei Lupu, mult admirat după recentul succes cu **M...Butterfly**, îmi era familiar și, mai mult, cunoșteam foarte bine actorii distribuiți de ea. Sunt elemente care, cred eu, condiționează reușita oricărei adaptări.

Pe parcursul lucrului, mi-am pus deseori întrebarea din titlul acestei tablete. E bine să fim foarte „realiști” când avem de descris în teatru o realitate politică și socială crudă ? Răspunsul pe care l-am aflat de la **Dario Fo** este clar: niciodată !

Horia Gârbea

UN NOBEL PENTRU UN CLOVN !

Dario Fo este unul dintre cei mai jucați autori contemporani, atât în țara sa, cât și în lume. S-a născut în 1926, în familia unui muncitor feroviar, la San Giorno, un sat de pescari și contrabandiști de lângă Lacul Maggiore (provincia Varese), la granița Italiei cu Elveția. Locul nașterii, spune **Dario Fo**, e determinant pentru întreaga viață. „Ca să fii pescar sau contrabandist îți trebuie puțin curaj și foarte multă fantezie”, scrie **Dario Fo**.

Având el însuși aceste calități, a debutat ca actor de revistă. În 1954 se căsătorește cu partenera sa de scenă, Franca Rame, cu care fondează o companie de teatru în 1959. Până în 1967, **Fo** scrie multe „piese burgheze”, care au succes, scrie pentru radio și pentru televiziunea italiană. A scris scenarii pentru mai multe filme și a jucat și ca actor de film.

După 1967 piesele sale constituie proteste tot mai vehemente împotriva inegalității și corupției clasei politice. Ideile sale, considerate de stânga, îi aduc interdicția de a intra în Statele Unite în anii '70 - '80. **Dario Fo** i-a mulțumit ulterior lui Ronald Regan pentru reclama implicită, făcută lui prin scandalul declanșat în urma refuzării vizei în anii '80.

Dario Fo este un comediant extrem de prolific. Opera sa cuprinde peste 50 de piese și scenarii. În 1997 i se decernează Premiul Nobel pentru literatură. Motivația juriului: „pentru că a urmat exemplul clovnilor din Evul Mediu, biciuind autoritatea represivă și a apărât onoarea celor asupriți”.

Piesele sale cele mai cunoscute și mai jucate sunt: **Moartea accidentală a unui anarhist, Cioc, cioc ! Cine e? Poliția !, N-avem bani, nu plătim!, Orgasmo Adulto a scăpat de la Zoo !, O femeie singură**. Piesa **N-avem bani, nu plătim!** (în original Non si paga ! Non si paga!) a fost scrisă în anul 1974.

Horia Gârbea

TEATRUL "TOMA CARAGIU" PLOIESTI

N-AVEM BANI, NU PLĂTIM !

DARIO FO

Regia artistică

ADA LUPU

Scenografia

VITTORIO HOLTIER

Director general **LUCIAN SABADOS**
STAGIUNEA MILENIUL II - III